

VÉRŐS LOBOGÓ

AZ RKP ARAD MEGYEI BIZOTTSÁGA
ÉS A MEGYEI NEPTANÁCS DAPJA

XXVI. évfolyam, 7757. szám | Csütörtök, 1970. február 26. | 4 oldal, 30 bani

A HELYES TÁJÉKOZÓDÁS IRÁNYTŰJE

Beszélgetés propagandistákkal

A közelmúlt országformáló politikai eseményei, a X. partkongresszus, az RKP KB 1969. decemberi plenáris ülés dokumentumok eljuttatását teszi szükségessé mindannyiunk — párttagok és pártionosok, egész dolgozó népünk — számára, melyek közvetlenül meghatározzák egész társadalmi-politikai létünket. E dokumentumok tanulmányozása nemcsak azt feltételezi, hogy eljuttatjuk szövegüket, a bennük foglalt tevékenység, hanem elsősorban azt, hogy magunkévá tegyük azt a szellemet, mely partunk munkáját jellemzi: az alkotó marxizmus-leninizmus. Itt-ott megkísértem a hozzá nem értés, a szkolasztikus szűklátókörűség, mely ellen a Központi Bizottság már a partoktatási év megnyitására felhívott. Az idén országosra ügyszerűztük meg a partoktatást, hogy az minőségileg új lepet jelentsen a politikai nevelő munkában.

A partoktatási év kezdetétől több mint 4 hónap telt el, most a propagandistákkal, a mikéntről beszélgetünk. Eredményeiről, a propaganda munka módszereiről, életközelségéről, arról, hogyan járulnak hozzá a partoktatási körök az alkotó gondolkodás fejlesztéséhez, ahhoz, hogy helyesen tudjunk tájékozódni a világban s a mincennapi életben, munkánkban hasznosítsuk a felhalmozott tudást.

Tehát a miként.
— A partoktatás hatékonysága véleményem szerint — elsősorban az előadástól függ. Nem mindegy, hogyan magyarázzuk meg a pártpolitika lényegét a hallgatóknak — mondja Gál Ferenc propagandista, a zimándi partbizottság titkára. — Ismerni kell őket, színvonalukat, felkészül-

ságukat és az előadásainkat hozzájuk kell mérni. Én például, többnyire idős embereknek, más tagoknak beszélek. Nem szeretik, ha véget nem érő felolvasást hallgatnak és ebben igazuk is van. Szabadon beszélnek előttem, véleményem szerint, ez a legmegfelelőbb módszer. Idézeteket, számszerű adatokat, természetesen lejegyzek.

— A községi partbizottság hogyan követi figyelemmel a propaganda munkát?

Birsáncu Ioan, a partbizottság helyettes titkára, válaszol:
— Amióta megalakult a propaganda bizottság, jelentősen megváltozott a politikai tömegmunka. Ez tartalmi és szervezési vonatkozásban egyaránt megváltozott. A bizottság tagjai nyomon követik a negyedévi munkaterv célkitűzéseit és havonta megbeszéljük a legfontosabb teendőket. Január 6-án volt az utolsó ilyen gyűlés.

A VREMURI NOI kispári termelőszövetkezetben két partoktatási kör működik. A gazdasági kérdésekkel foglalkozó kört Craşova Vasile vezeti, aki nincs eléggé megelégedve munkája eredményével.

— Nem sikerült elérnünk azt, hogy a politikai nevelő munkát összekössük a szövetkezet gyakorlati tevékenységével. Hogy mi ennek az oka? Megmondom öszintén, nem tartom helyesnek azt a módszert, hogy előre meghatározott témák alapján dolgozzunk. Én például régi párttag vagyok, régi kommunista, úgy gondolom, elég nagy tapasztalatom van a partmunkában. Véleményem szerint a propagandista az az ember, aki ismeri egy-egy vállalat vagy intézmény adott feltételeit, a rábízott oktatási kör hallgatóinak felkészültségét, politikai színvonalát.

tudja, melyek azok a kérdések, amelyek elsősorban tisztázni kell: hogyan lehet leghatékonyabban eljuttatni az általánosról az egyedire és viszont, az egyeditől az általánosig.

KILIN SANDOR
TOKAY GYÖRGY

(Folytatása a II. oldalon)

Az utbaigazítás, hasznos felvilágosítás teszi igazán előnyössé az önkiszolgálást. (Rapid elemiszerbolt). (KELEN FERENC felvétele)

A Szocialista Egységfront Országos Tanácsa Végrehajtó Bürójának ülése

Szerdán, február 25-én Nicolae Ceauşescu elvtárs elnöklétével ülést tartott a Szocialista Egységfront Országos Tanácsának Végrehajtó Bürója.

A Végrehajtó Büró megvitatta a Szocialista Egységfront tanácsainak 1969-ben kifejtett tevékenységét abból a célból, hogy a román és más nemzetiségű dolgozók fokozottan kivégyek részüket a párt és a kormány politikájának megvalósításából, a haza felvirágoztatásának munkájából. A Végrehajtó Büró intézkedéseket jelölt ki annak érdekében, hogy a Szocialista Egységfront tanácsai és a Tanács-

ban részt vevő tömeg- és társadalmi szervezetek fokozottabban térjenek hozzájárulni a Román Kommunista Párt X. kongresszusán kidolgozott program megvalósításához, a néptömegeknek az államügyek vezetésébe való bevonásához, a dolgozók szocialista öntudatának fejlesztését célzó általános tevékenységhez.

A Végrehajtó Büró egviejűleg megvizsgálta a Szocialista Egységfrontnak a nemzetközi kapcsolatok terén a párt és az állam külpolitikájának előmozdítását, a román népnek a szocialista építésben elért eredményei népszerűsítése cél-

jából végzett tevékenységét. A Végrehajtó Büró intézkedéseket határozott el, hogy bővítsa a Szocialista Egységfront nemzetközi kapcsolatait más országok hasonló szervezeteivel, pártokkal, politikai, szociális-kulturális szervezetekkel és antiparaszti demokratikus mozgalmakkal, a béke és a népek közötti együttműködés ügyének előmozdítása céljából.

A Végrehajtó Büró folvó ügyeket vitatott meg és megfelelő határozatokat hozott. Elhatározták, hogy márciusban összehívják a Szocialista Egységfront Országos Tanácsát.

Az 1969. évi terv túlszárnyalásáért folytatott versenyvállalások eredményei

Az előző évekhez hasonlóan, 1969-ben szocialista gazdaságunk felfelé ívelő, gyors ütemű fejlődésen ment át, biztosítva a nemzeti jövedelem növekedését, a termelőerők fejlődését és a dolgozók élet-színvonalának emelkedését. Ezeknek az eredményeknek az eléréséhez erőteljesen hozzájárult az a széles körű verseny, amely a megyei pártszervezetek, a neptanácsok és a tudományos kutatóegysé-

gek között a Román Kommunista Párt X. kongresszusa és a haza fel-szabadulásának 25. évfordulója tiszteletére folyt.

A verseny, amely Bukarest municípiumi partbizottságának, a Temes megyei partbizottságának, Galac megye neptanácsának, Bukarest municípium 7. kerületi kutatóintézetének a felhívására indult meg, gyakorlatilag felölelte az iparvállalatok, az építőtelepek, a szocialista mezőgazdasági egységek, a többi gazdasági egység és a tudományos kutatóintézetek összes dolgozóját. A verseny folyamán erőteljesen megnyilvánult munkásosztályunk, a parasztság és az értelmiség, az egész nép kezdeményező szelleme és alkotókedvessége, a pártszervezetek szervező- és politikai ereje a dolgozók mozgósításában a tervfeladatok túlszárnyalásáért, a gazdaságunk rendelkezésre álló erőforrásainak és lehetőségeinek gyve szelebbé körü hasznosításáért vívott harcban.

A versenyvállalások teljesítésére vonatkozó adatokból kitűnik, hogy 1969-ben a gazdaság egészében szá-

mottező eredményeket értünk el a legfőbb mutatóknál.

Az iparban az összerelési tervet teljesítettük, sőt, túlszárnyaltuk s jelentős többletermelést értünk el számos nagy nemzetgazdasági fontosságú termékkel, mint például a nyersvas, acél, hengereltáru, a célcsovek, alumínium, cink, benzín, motorin, szódabesterek, melán és poliszter szálak, gumitömlők, gépkocsik, géprendezések, terepjárók, csapagvak, furnir, butor, pamut, gyapjú és selymekelmék, köttartók, fémfűrészes cipők stb. A piacalpra szánt áruszállítást tervet 306 millió lejellel teljesítettük; tervet felül jelentős mennyiségű export-árut szállítottunk le. Az előirányzatokon felül csaknem 1800 új termék gyártását kezdtük meg, a fémfogazássaln elért megtakarítás meghaladta a 22 ezer tonnát. Számos megyében csökkent a tüzelőanyag- és villamosenergia-fogyasztás.

(Folytatása a III. oldalon)

Hírek

A Victoria óragyár

termékei igen keresettek nemcsak az országban, de a határokon túl is. Év eleje óta 64 000 darab óra készült el és ebből nem kevesebb, mint 2500 darab terven felül.

Tegnap két szállítmány hagyta el a gyárat: egy 1100 és egy 700 darabból álló ebresztőóra szállítmányt indítottak Craiovara, illetve Nagyváradra. Néhány nappal ezelőtt 4650 darab órát küldtek görög megrendelőiknek, Athénba.

Verseny a kisiskolásoknak

Nagy sikere volt a Bábszínház Mureşul şi Oltea című előadásának. A színház vezetősége, a municípiumi pionirtanácsal együttműködve, fogalmazási és rajzverseny rendezését határozta el az előadás témájával kapcsolatban. A verseny — amely április elején ér véget — legjobb alkotásait díjazzák. A legsikerültebb rajzokat a színház előcsarnokában állítják ki, míg a legerdekesebb fogalmazásokat a darab szerzőjével, Alexandru Mituval rendezendő találkozón olvassák fel.

Megalakultak a társadalmi ellenőrző csoportok

A közelmúltban megalakult az a 161 csoport, amely ellenőrzi a kis-kereskedelmi egységeken az áruegyenlőséget, a raktározást és tárolást, a minimális választék biztosítását, az érvényben lévő árak tiszteletben tartását, a lakosság kiszolgálásának módját, az általános kereskedelmi, egészségügyi és tisztasági szabályok betartását. Az egészségügyi egységeken a társadalmi ellenőrző csoportok ellenőrzik, hogyan folvik a betegek vizsgálatát, kórházi beutalása és ápolása stb. Az újonnan alakult társadalmi ellenőrző csoportok hamarosan munkához látnak.

Kirándulás

A Garpeti Turisztikai Hivatal megyei fiókja március 7-8-án kirándulást szervez a követhető útvonalon: Herkules-fürdő—Vaskapu—Orsova—Vierzóm. A résztvevők társaságokkival teszik meg az utat. Még lehet jelentkezni!

Az elismerés jele

A szocialista verseny tavalyi eredményeinek számbavétele nyomán Arad municípiumban 8157 dolgozót, 365 munkacsoportot, 53 üzemszaktájt és részleget, valamint 360 tisztviselőt nyilvánítottak e nemes vetélkedő elenjáróira. A kitüntetett egyének jelenyit, a munkaközösségek pedig díszoklevelet kaptak.

Befejezéshez közeledik

Municipiumunkban több mint 600 lakótársulás tevékenykedik. A legtöbb helyen már megtartották a közgyűléseket, ahol értékeltek a múlt évi tevékenységet és megválasztották a lakótársulások új vezetőjét. Rövidesen sor kerül az újonnan választott lakótársulási bizottságok kiképzésére.

Korszerű bányagyár épül Aradon

Az Aradi Textilkombinátban megkezdődött egy korszerű bányagyár építése. A még idén üzembe helyeződtő gyár évi kapacitása több mint 500 000 négyzetméter lesz. A gyárat nagyrészt automatizálják.

Gyümölcsöző dialógus

Befejeződött a délelőtti műszak. A December 30. gyár, s a környező üzemek dolgozói, a kőület lakói sietős léptekkel igyekeztek a művelődési ház hatalmas gyűléstermébe, hogy találkozzanak Miháilescu Ileana elvtárnővel, az Arad-nyugati 4-es számú választókerület nagymegztgyűlési képviselőjével.

A Szocialista Egységfront municípiumi tanácsa által szervezett tanácskozáson ott voltak a városrészi megyei és municípiumi neptanácsi képviselők is. A munkaküls-jelegű tanácskozáson Miháilescu Ileana elvtárnő megalapozta az RKP KB 1969. decemberi plenárisának, s a Nagy Nemzetgyűlés legutóbbi ülésének jelentőségét. A szónok rámutatott arra, hogy ebben az esztendőben következetesen folytatjuk hazánk szocialista iparosítását, fokozzuk a termelést. A múlt évi megvalósításokhoz viszonyítva 1970-ben mintegy 11,8 százalékkal növekszik ipari termelésünk, újabb gazdasági egységeket helyezünk üzembe.

— Csaknem egy esztendő telt el a legutóbbi választások óta — mondotta Miháilescu Ileana elvtárnő. Ebben az időszakban meggyekben is szamottező atalakulások történtek. Így például a múlt évben 1084 család költözött új lakásba, mintegy 7 kilométer hosszúságú kiterjesztették az ivóvíz halozatot, az újszó üzletet korszerűsítették, jobb lett az ellátás, javulás észlelhető a közúti közlekedésben. Tavaly 17 autóbusszal és 4 villamosmal gyarapodott a közszállítási géppark, mintegy 25 000 négyzetméter utat aszfaltoltak, illetve javítottak ki. Ebben az esztendőben tovább csinósítjuk, rendezzük a várost. Terv szerint 1243 lakás épül, jó ütemben halad az új Maros-híd és az Ipari Lacedum építése, használatba adják a 800 férőhelyes korszerű film-színházat, az új strandot, s más létesítményeket.

A választók számos közérdekű kérdést tettek fel, s kérék képviselőket, hogy támogassák őket azok megoldásában.

Huszonöt év előtti forró napok

„25 évvel ezelőtti „vas” hullott az égből Galac utcaira. Ma a nagymúltú dunai kikötőből fémcsapolások káprázta fénycsövéje ég felé...”

A Vaskapu hőskölteménye után, ahol a tajtékzó folyómeder távvezérlésű zsilippé szelődik, a Duna hullamai száz és száz kilométeren át hajógyarak és vegyi üzemek konturját, majd pedig a giurgiui és Vadul Oii-i hidak fényfüzeit tükrözik. Mielőtt azonban a folyó megömlene a tengerbe, egy utolsó üdvözlést mond a hatalmas méretű legújabb alkotásnak, a Galaci Kohászati Kombinátnak. A riporter kíváncsiságát is felkelti az új létesítmény s ezúttal Galacra érve, leszállunk a hajóról, s elindulunk az izzó acélfolyam medré felé.

Tekintetünk egy pillanatra bejárja a Smirdan plato egész térségét. Óriási hajókhoz hasonló hatalmas üzemcsarnokok emelkednek minden felé, a magaskövek és a füstkérmények körvonalai valószínű ábrókorknak látszanak. Seholy hazánk földjén az ipar nem nyújt ilyen impozáns, felemelő látványt mint itt.

Rövid időre egy teljes működésű kövő kőho „partján” vetünk horgonyt Köröskörül trópusi hőség. Egy Vajdahunvadan edződött idős szakmunkás vállalkozik kálauzolásunkra. Inkább a jelszéből értem meg:

E hatalmas kohó 1700 köbméteres telhetetlen gőmra ugyanakkora adagot nyel el, mint a repicai és a kaláni két aggregát, a-

nélkül, hogy jóllakna... Fémvázának súlya meghaladja a 14 000 tonnát. Tüsterében 1300 tonna szén és alumínium tartalmú tömb és nagy mennyiségű beton és tüzálló téglát van beépítve.

Itt a magasban, ahonnan jólátjuk a másik működésben lévő kohó körvonalait is, a számadatok is, a számokra vallanak, akiket az emberek telepítették a Duna közepére. A telutó zord fuvalata azonban arra készít, hogy leszálljunk innen. Minden egyes lépcsővel a kohók mindinkább visszaváznak a szökőnyerik formájukat. Ezzel szemben óriássá nőnek a lenn dolgozó kohászok, akiknek arca mintha bronzból volna öntve. Az automatizálás mai korszakában ők is teljesen megváltoztak. Mégis ugyanazok az élszánt, keményakaratu emberek, akik megfogadták, hogy az évi terven felül mintegy 13 000 tonna nyersvasat adnak.

A kombinátban megkülönböztetjük a két kohót tápláló dúsítókat és a platina hengerművet, a dolomit tömböket és a kohászati mész-et előállító gyárakat, amelyek egyelőre még csak két kementéje működik, az óránként 8 ezer köbméter kapacitása oxigéngyárai

N. DASCALESCU,
az Agerpres szerkesztője

(Folytatása a III. oldalon)

„A további harc már magukra vár”

Emlékeznünk, A negyedszázadal ezelőtti eseményeket — időközben — már történelemrangra emelték a tovarohanó évek, sokan talán már el is felehtették, hogyan is volt, kik voltak az 1944—45-ös esztendő kselekvő résztvevői. De azok emlékezetében, akik ott bábáskodtak a demokrácia, az új társadalmi rend születésénél, frissen és kibőrlhetetlenül élnek a forrongó hetek és hónapok. Még akkor is, ha megsohadott feladatainkkal küszködve el-elfelejtkeznünk róluk...

Vékus Lajos nyugdíjas Hetvenegy éves, nős, gyermeke nincs, a Lenin sugút 6 szám alatti villa valóztott háztömb-felépésén.

— Igen, ez vagyok — bólint rá megadóan, s amikor meghallja, hogy az újságolt jöttem, kerdő tekintetel vet a kőtenye sarkát morzsoló feleségére. Csak, nincs valami baj? Megnyugtatom.

— Az 1944—45-ös évek eseményeinek nyomában járva jutottam el Önökhöz. Mesélje el, hogyan is volt.
Beszélni kezd. Fényképeket, újságvágásokat vesz elő, 30—40—50 évvel ezelőtti harcstársak alakja bukkán elő az emlékezés ködéből; megcsúfol, halálja kinézet, kővezett proletárok nevé és tetteit idézi — alakjuk köré dícsérnyit font a kegyes emlékezet — és sőhajtvva ismételteti: „Hej, ha maga tudná, fiam, mi-coda igazi kommunista volt az én tanítómesterem, akit Várad mellett végeztek ki!”
Csak, nehezen tudom rávenni, hogy önmagáról is mondjon valamit.

— Vasesztergályos voltam, 1914 óta tartom magam kommunisztának — akkor alakítottuk meg Aradon az ifjúsági szervezete-t —, de párttag csak 1927-ben lettem, az illegális években. Nehéz idők voltak. Börtön, kén-zások, vallatások — tudtam hallgatni —, kikötések, verés... De hagyjuk, nem szívesen emlékezem azokra az évekre.

Elhallgat. Talán éppen valamelyik bebörtönzése jut eszébe. A kisézeken ülő feleség vállát hangtalanul síras rázza.

— Most miért sírsz? — szól rá. Rég volt, tudtem, És nem én voltam az egyedüli, akit mekionoztak. Tudja — fordul felém — nekem szerencsem volt, engem a sport is megedzett. Fizikailag és akaratilag is könnyebben viseltem el a megpróbáltatásokat, mint mások.

Vékus Lajos focista volt. Stoják és Auer Pubiék idejében az AMTE-ban is játszott. Az idős szurkolók még jól emlékeznek a keménykötésű, fekete hajú proli fiúra, aki járdahatatlannul kergette a labdát. „Mindig munkácsapaton játszottam.”

— És hogy is volt 1945-ben, Vékus bácsi?

— A lebombázott Vagongyárban 1944 őszén választottuk meg a gyári bizottságot. A bizottság alelnöke én lettem. A felvilágosító, meggyőző és szervező munkában a kommuniszták jártak az élen. Fő törekvésünk a gyári munkásság mozgósítása volt. Meg kellett szerveznünk a romeltakarítást — lebombázott gyárunkat 40 ezer órányi önkéntes munkával helyreállítottuk. Börtön, kén-zások, vallatások — tudtam hallgatni —, kikötések, verés... De hagyjuk, nem szívesen emlékezem azokra az évekre.

végül mégiscsak mi győztünk! 1945 márciusában már szabadon működött a gyár!

Közben megjártuk a falut, a párt — a gyári bizottság — és szakszervezeteken keresztül — mozgósította a munkásságot; gyűléseket, tüntetéseket is szerveztünk. A hatalom átvétele nem ment olyan könnyen, mint azt egyes mai fiatalok gondolják... Igen, ezt azok tudják a legjobban, akik Vékus Lajoshoz hasonlóan ott voltak az események középpontjában. Vékus Lajos 1945-ben pártaktivista, később szakszervezeti vezető, majd 1949-ben az Aradi Neptanács alelnöke lett. 1951 után — akkor ment nyugdíj-

ba — egy darabig még különféle tömegszervezetekben tevékenykedik, de betegsége miatt később erről is le kellett mondania.

— És hogy él most?
Széttárja karját, körbematat, mintha a készvadás lakást hívna tanúnak: — Így! Bosszankodom, ha a lakók nem akarják idejében kifizetni az illetékeket, elbeszélgetek régi harcostársaimmal és néhanapján hegedülök. Magamnak. Munkaszorgalmi dalokat, az egykori munkasádnarabban tanult kompműveket és az Internacionálét. Az én feladatam ma már csak az emlékezés. A munka és a további harc már magukra vár, a fiatalokra.

OROSZHEGYI KÁROLY

NEMZETKÖZI ÉLET

40 168